

HVALA.

POSEBNE NOVINE ZA POSEBNE PRIJATELJE

unicef
za svako dete

© UNICEF Srbija/2019/Vas

Patronažne sestre kao član porodice

Nacionalna ambasadorica UNICEF-a u Srbiji Ana Ivanović je u januaru, tokom svoje posete Beogradu i kancelariji UNICEF-a, razgovarala sa mamama i patronažnim sestrama koliko je zapravo važna podrška patronažnih sestara u prvim godinama života deteta.

„Kao mama dva mala deteta, trudila sam se da se što više informišem i da primenim ono što je najbolje za moju decu. Posebno mi je važno da čujem kakva su iskustva drugih mama i kakva je podrška koju porodice imaju u najkritičnijim trenutcima, kada beba dođe kući“ rekla je ona. Ana je pomenula kako joj je bilo interesantno da čuje rečenicu jedne od mama koja je imala dosta dilema kada je dobila bebu u porodilištu rekavši da je bebu dobila „bez uputstva za upotrebu“. I dodala da su te brige bile rešene kada je došla patronažna sestra.

Tijana Musić, jedna od prisutnih mama je potvrdila da se ona baš tako osećala: **„Iako sam i sama lekar, kada beba stigne, imate hiljadu pitanja i strahujete šta su prvi koraci, šta je najvažnije da beba dobije od prvog trenutka. Na koji način da uspostavite dojenje, da li je sve u redu“**, podelila je Tijana svoja prva iskustva sa ostalim mamama.

Na to se nadovezala patronažna sestra iz Doma zdravlja Voždovac, Dragana Amanović i rekla da je ona bila ta koja je došla kod Tijane u posetu i dala prve savete.

„Pored važnih informacija o zdravlju i ishrani koje dajemo roditeljima, ne propuštamo priliku da naznačimo da se dete rađa spremno da uči. Svaki kontakt roditelja sa detetom je prilika za igru i podsticaj“, dodala je Zlata Cvetanović,

patronažna sestra iz doma zdravlja „Savski Venac“. Mame su se složile da je dolazak patronažne sestre prvog dana nakon dolaska kući iz porodilišta važno i za mamu i za celu porodicu. Osim osnovnih saveta o nezi deteta i neophodne podrške dojenju, kontinuirani kontakt i podrška patronažnih sestara u kasnijim razvojnim fazama podjednako su važni za zdravo odrastanje deteta.

Ana je uz osmeh zaključila da je **„patronažna sestra zapravo član porodice“**. Pored osnovnih saveta o nezi deteta i ishrani, ove „dobre vile“ mogu da ukažu šta je jedinstveno za svako dete, kako da roditelji prepoznaju šta dete može da napravi u kom periodu i kako da podrška bude usmerena baš na konkretne razvojne potrebe.

„Patronažne sestre su upravo tu da odgovore na najvažnije brige roditelja u odrastanju i razvoju deteta, ali i da podrže razvoj roditeljske zajednice, da pomognu roditeljima da se snađu u novoj ulozi uz združeno delovanje i mame i tate. Kada podržavamo patronažne sestre, mi u stvari podržavamo roditelje“, smatra Ređina De Dominićis, direktorka UNICEF-a u Srbiji.

Razvoj patronažne službe deo je strateških opredeljenja i Nacionalnih programa Ministarstva zdravlja koje je usvojila Vlada Republike Srbije. UNICEF radi na proširenju edukacije koju dobijaju patronažne sestre uz nove vodiče u domenu ranog razvoja dece. Uz podršku kompanije Nordeus, razvoj on-line vodiča obuhvata nove oblasti edukacije koje uključuju: Umetnost roditeljstva, angažovanje očeva, uobičajene brige roditelja, deca koja se razvijaju drugačije, praćenje i skrining razvoja.

Šta rade patronažne sestre?

U našem sistemu svaka porodica ima pravo na **jednu posetu tokom trudnoće, 5 poseta u novorođenačkom dobu, dve u periodu odojčeta, i po jednu u drugoj i četvrtoj godini deteta**. To je dovoljno da patronažna sestra stekne sliku o porodici u kojoj dete raste, o detetu, a svako dete ima svoje specifične razvojne potrebe. Uz prave savete i podršku porodici, patronažne sestre su te koje imaju izuzetno važnu ulogu za svako dete.

U novoj ulozi patronažna sestra daje prioritet praćenju razvoja deteta - da li se fizički i psihički razvoj deteta odvija u skladu sa očekivanjem, prati interakciju roditelja sa detetom, pruža podršku većem angažovanju roditelja u podsticanju razvoja kroz pričanje priča, čitanje, igranje sa detetom, kroz korišćenje svakodnevnih situacija za učenje i uspostavljanje kvalitetnih emocionalno sigurnih odnosa roditelja i deteta. Patronažna sestra brine se o psihičkom zdravlju majke i oca. Podržava uključivanje oba roditelja u brigu o detetu, sagledava i savetuje oko podrške drugih članova porodice.

© UNICEF Srbija/2019/Vas

LEGO fondacija podržala „Podsticajno roditeljstvo kroz igru“

Kada se tata i mama u najranijem uzrastu igraju sa svojom decom i ostvare interakciju sa njima, deca imaju bolje ocene u školi, razvijaju kreativnost i stiču pozitivnu sliku o sebi i drugima, što je važno za odrastanje i sazrevanje. Ako se igrate sa svojom decom, čitate im i pričate sa njima, već od prvog dana stvarate kod njih emocionalnu sigurnost i povezanost, kao i prilike za učenje u svakodnevnim situacijama. Vaša deca će uspostavljati kvalitetnije vršnjačke odnose, pokazivaće veći nivo odgovornosti i samostalnosti, uklapaće se u timski rad i lakše će uspostavljati komunikaciju sa okruženjem. Naučna istraživanja dovode u vezu podsticajna rana iskustva sa boljim postignućima na tržištu rada i ekonomskom nezavisnošću kasnije u životu. Podržavajuće i odgovorno roditeljstvo ključno je za ukupan razvoj deteta, jer rana iskustva direktno oblikuju razvoj mozga u prve 3 godine života.

Nažalost, podaci govore da većina roditelja nema informacije o presudnom uticaju sredine, ranih odnosa i iskustava na razvoj mozga baš u prve tri godine života. Roditelji se mahom oslanjaju na intuiciju. Čak 43% roditelja u Srbiji još uvek primenjuje neki vid nasilnog disciplinovanja,

© UNICEF/Srbija/2018/Szabo

a za decu uzrasta od dve godine to je još češće iskustvo, prisutno u čak 54% porodica. **Samo 37% dece ima priliku da raste i razvija se uz uključenog i angažovanog tatu u igri i učenju u najranijem detinjstvu.** Roditeljima koji se bore sa siromaštvom, nezapolsenošću, bolešću, diskriminacijom i društvenom nejednakošću može biti još teže i veoma često imaju potrebu za većom podrškom. Dok roditelji ne znaju kome mogu da se obrate, stručnjaci propuštaju prilike da budu oslonac oko najvažnijih pitanja koja ostavljaju dugoročne posledice. **Kako teče razvoj deteta; šta je najbolje za moje dete; šta mogu da uradim; šta je opasno, a šta bezbedno?** Šta

mogu da uradim kad osećam da „ne mogu“, da sam iscrpljen i umoran? Ovo su neka od pitanja i dilema koje muče roditelje koji sada odgajaju decu.

Da bi se sistem podrške roditeljima u prvim godinama razvoja deteta unapredio, UNICEF je u partnerstvu sa LEGO fondacijom pokrenuo projekat „Podrška podsticajnom roditeljstvu kroz igru“. **Zahvaljujući ovom projektu 33 opštine u Srbiji će u narednih 5 godina dobiti pomoć da razviju usluge za podršku roditeljstvu.** Ovaj projekat sprovode UNICEF, Ministarstvo bez portfelja za demografiju i populacionu politiku i Savet za prava deteta, uz podršku

ministarstava zdravlja, obrazovanja, socijalne zaštite i državne uprave i lokalne samouprave.

Beogradska opština Palilula, Novi Sad, Kragujevac, Vranje, Novi Pazar i Bor će u prve dve godine razviti modele podrške za jačanje responzivnih i podsticajnih roditeljskih praksi. Ove opštine će potom pomoći da ostalih 27 lokalnih zajednica usvoje slične modele. **Unapređenim uslugama biće obuhvaćeno čak 60.000 porodica u Srbiji,** a zaposleni u sektorima zdravstva, obrazovanja i socijalne zaštite dobiće nova znanja i veštine kako bi podržali roditelje u izgradnji podsticajnih porodičnih odnosa i stimulativnih praksi za razvoj deteta.

Zajedno sa našim partnerima, mi iz UNICEF-a nastavljamo da radimo i promoviramo razvoj u ranom detinjstvu jer je ulaganje u rane godine života dokazano efikasna strategija za smanjivanje društvene nejednakosti i dosezanje ciljeva održivog razvoja. **Razvoj usluga koje podržavaju rani razvoj su posebno u interesu dece izložene siromaštvu i drugim vidovima toksičnog stresa, jer povećavaju šanse za rast i razvoj i služe smanjivanju razlika i nejednakosti.**

Ujedinjeni u zaustavljanju Korona virusa

Prvi slučaj Korona virusa registrovan je 31. decembra prošle godine u Vuhanu u Kini. Do 25. februara, ukupno je registrovano 79.331 slučajeva Korona virusa, od čega samo u Kini, koja je ujedno izložena i najvećem riziku, 77.262 osobe. Do sada je registrovano 2595 smrtnih slučajeva u Kini i 23 u drugim zemljama. Korona virus zabeležen je u 29 zemalja, a ima i izveštaja o infekcijama među decom.

Šta UNICEF radi da pomogne?

Trenutni odgovor UNICEF-a usredsređen je na podršku Vladi Kine i šire, zemljama Istočne Azije i Tihog okeana jer je u njima do sada prijavljen najveći broj slučajeva. Od kraja januara, **UNICEF je dostavio 13 tona zaliha, uključujući zaštitna odela, maske, naočare i rukavice namenjene zdravstvenim radnicima. Ovo je prva isporuka, a UNICEF će narednih dana i nedelja slati još zaliha.**

„Ovaj korona virus širi se velikom brzinom i važno je staviti sve potrebne resurse u njegovo zaustavljanje“, rekla je izvršna direktorka UNICEF-a Henrietta Fore (Henrijeta For). „**Možda ne znamo dovoljno o uticaju virusa na decu ili na koje sve načine može da se prenese, ali znamo da su pažljivo praćenje i prevencija ključni. Vreme nije na našoj strani**“, izjavila je For.

UNICEF je 17. februara poslao apel za prikupljanjem 42,3 miliona američkih dolara kako bi uvećao

© UNICEF/UN0157971/Helin

podršku naporima za suzbijanje epidemije Korona virusa.

Korona virus se prenosi direktnim kontaktom sa respiratornim kapljicama zaražene osobe (nastaje kašljem i kihanjem) i dodirivanjem površina koje su kontaminirane virusom. **Korona virus može preživeti na površini nekoliko sati, ali ga jednostavna dezinfekciona sredstva mogu ubiti.**

Simptomi su povišena temperatura, kašalj i nedostatak daha. U težim slučajevima infekcija može izazvati upalu pluća ili otežano disanje. Ređe bolest može biti fatalna. **Ovi simptomi su slični gripu ili prehladi, koji su mnogo češći od Korona virusa pa je testiranje neophodno da bi se utvrdilo da li neko zaista ima Korona virus.**

Ključne mere prevencije za vas i vaše dete su učestalo pranje ruku

i higijena disanja (prekrijte kašalj ili kihanje savijenim laktom ili maramicom, a zatim tu maramicu odbacite u zatvorenu kantu). Izbegavajte bliski kontakt sa svima koji imaju simptome prehlade ili gripa. Idite kod doktora ukoliko imate povišenu temperaturu, kašljete ili otežano dišete. **Kao i kod drugih respiratornih infekcija potražite medicinsku pomoć ukoliko vi ili vaše dete imate neki od simptoma i izbegavajte odlazak na javna mesta (radno mesto, škole, javni prevoz) da sprečite širenje na druge.** Razmislite o tome da na vreme obavestite svog lekara ukoliko ste putovali u područje gde je prijavljen Korona virus ili ako ste bili u bliskom kontaktu sa nekim ko je putovao u neko od ovih područja i ima respiratorne simptome.

Uticaj Koronavirusa na nerođenu decu u ovom trenutku nije poznat, jer nema

dovoljno dokaza koji bi potvrdili da li se virus prenosi sa majke na bebu tokom trudnoće. Ovo se trenutno istražuje. **Trudnice bi trebalo da se pridržavaju odgovarajućih mera predostrožnosti kako bi se zaštitile od izloženosti virusu i obavezno je da rano potraže lekarsku pomoć ukoliko se pojave simptomi.**

Kada je reč o majkama koje doje i da li one mogu virus preneti na bebu, sve majke koje imaju simptome povišene temperature, kašlja ili otežanog disanja, treba rano da potraže lekarsku pomoć i slede uputstva lekara.

Uzimajući u obzir prednosti dojenja i beznačajnu ulogu majčinog mleka u prenošenju drugih respiratornih virusa, majka može nastaviti da doji, primenjujući sve neophodne mere predostrožnosti. Za majke sa simptomima virusa koje doje, to znači obavezno nošenje maske u blizini deteta, tokom hranjenja i pranje ruku pre i posle kontakta sa detetom, čišćenje i dezinfekciju kontaminiranih površina. Ovo bi trebalo primenjivati u svim slučajevima kada neko sa potvrđenim ili sumnjom na Korona virus komunicira sa drugima, uključujući decu.

Ako je majka previše bolesna, trebalo bi je podstaći da ispušta mleko i daje ga detetu čistom šoljicom ili kašičicom, pri tome primenjujući mere zaštite od infekcije.

© UNICEF Srbija/2019/Pančić

Bezbednost na internetu

Digitalna era donela nam je brojne prednosti u obrazovanju, pristupu informacijama, povezivanju sa drugim ljudima i svakako je povećala kvalitet našeg života u odnosu na vreme od pre dve decenije. Digitalno doba ima i svoje rizike i opasnosti, kao što je digitalno nasilje koje se može sprečiti ukoliko se prepozna i reaguje na vreme.

Donosimo vam odgovore na 5 pitanja koje mladi najčešće postavljaju, da biste mogli da ga prepoznate i pružite pomoć osobama koje su moguće žrtve digitalnog nasilja.

Digitalno nasilje ili nasilje na internetu je svaki oblik nasilja koje nastaje upotrebom neke od koje digitalnih tehnologija. **To je ponašanje koje se ponavlja i koje ima za cilj da uplaši, naljuti ili osramoti osobe koje su napadnute.**

Primeri digitalnog nasilja su:

- širenje neistina ili objavljivanje nećijih sramotnih fotografija na društvenim mrežama
- slanje pretnji preko platforme za razmenu poruka
- lažno predstavljanje i slanje neprikladnih poruka drugima u tuđe ime.

Nasilje uživo i nasilje na internetu se često mogu dešavati uporedo. Svi prijatelji se međusobno šale i zadirkuju i ponekad je teško reći da li se neko samo zabavlja ili pokušava da te povredi, pogotovo na internetu. Ponekad će uz šalu napisati i „samo se šalim“ ili „ne shvataj sve tako ozbiljno“. Ako se osoba oseća povređeno ili misli da se drugi **smeju njoj umesto sa njom, onda je šala otišla predaleko.** Ako se to nastavi

i nakon što si od osobe tražio/la da prestane sa takvim ponašanjem, i ako se i dalje osećaš uznemireno zbog toga, onda možemo da govorimo o nasilju. **Gde god se nasilje dogodi, ne moraš da ga trpiš, možeš da ga prijaviš i zaustaviš.**

Posledice digitalnog nasilja mogu da traju dugo i da na različite načine utiču na osobu: **mentalno** - osećaj uznemirenosti, neprijatnosti, neadekvatnosti, ljutnje; **emocionalno** - osećaj srama ili gubitak interesovanja za stvari u kojima je osoba ranije uživala, **fizički** – umor, gubitak sna, čak simptomi poput bolova u stomaku i glavobolje. U ekstremnim slučajevima, digitalno nasilje može inicirati da osoba izvrši samoubistvo.

Međutim, digitalno nasilje se može prevazići i osoba može da povрати svoje samopouzdanje i zdravlje.

Ukoliko misliš da si žrtva nasilja, prvi korak je da potražiš pomoć

od osobe kojoj veruješ (roditelja, staratelja, bliskog člana porodice ili neke druge odrasle osobe). U školi se možeš obratiti pedagogu ili omiljenom nastavniku ili profesoru. Ako se nasilje dešava na društvenoj mreži, blokiraj nasilnika i prijavi nasilje toj društvenoj mreži.

Ukoliko ne želiš da se obratiš osobi koju poznaješ, **pozovi besplatan broj 19833** (Nacionalni kontakt centar za bezbednost dece na internetu). **Ukoliko si u neposrednoj opasnosti, kontaktiraj policiju ili drugu hitnu službu u Srbiji.**

Ako si žrtva nasilja, razgovor sa odraslom osobom kojoj veruješ je prvi i najvažniji korak koji možeš da napraviš.

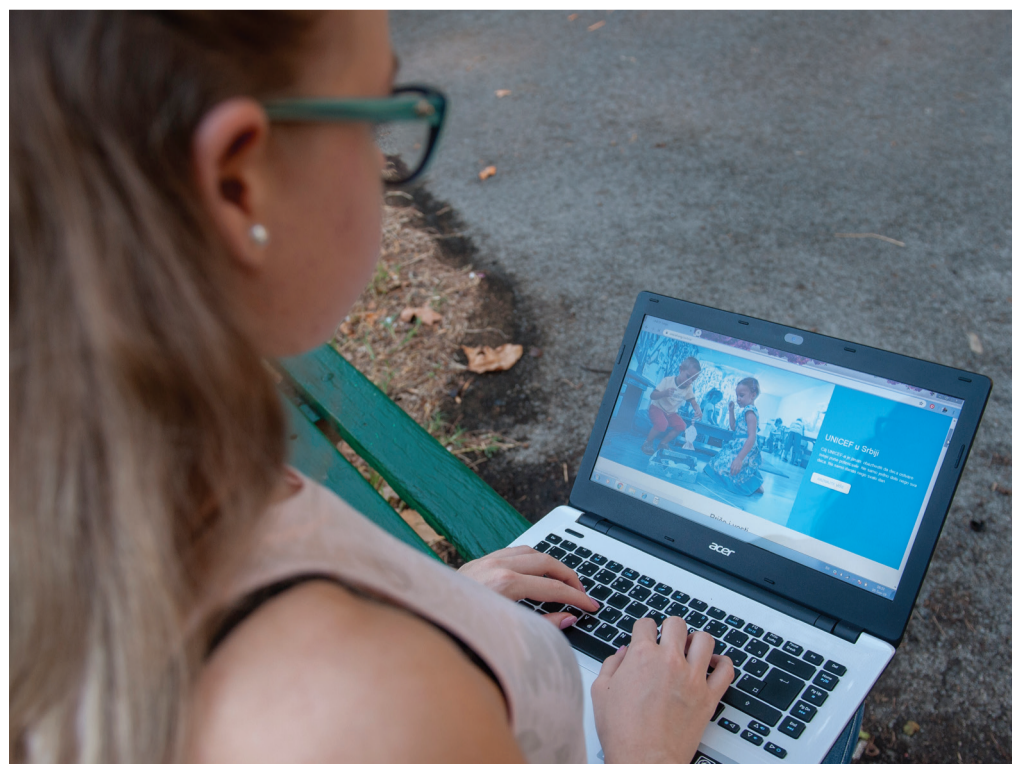
Ukoliko vidiš da se to događa nekome koga poznaješ, pokušaj da mu pružiš podršku. Važno je da saslušaj svoje prijatelje i objasniš im da je važno da razgovaraju sa nekim ko bi mogao da

im pomogne. Ako ništa ne preduzmeš, osoba se može osećati kao da su svi protiv njega/nje ili da nikoga nije briga. **Tvoje reči mogu da naprave razliku.**

UNICEF je 2007. godine započeo saradnju sa Telenorom, kada smo zajedno realizovali projekat „Bezbedan internet za celu porodicu: Pametno od početka“ sa ciljem unapređenja položaja dece i prevencije nasilja u Srbiji. Projekat je podržalo Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja, a zaposleni u Telenoru učestvovali su u svim fazama projekta.

Tokom trajanja projekta realizovali smo brojne obuke i radionice za 150 vaspitača i učitelja u 5 gradova u Srbiji koji su bili deo projekta. Učitelji i vaspitači su dalje napravili seriju radionica sa 3750 dece od 4-8 godina starosti i oko 2000 njihovih roditelja. Dodatno smo osmislili e-verziju obuka koje su bile dostupne svim školama i predškolskim ustanovama u Srbiji. Svaki prvak u Srbiji dobio je flajer koji je bio dostupan i onlajn. Organizovali smo panel diskusije na kojima je učestvovalo više od 500 nastavnika i roditelja, na kojima smo razgovarali o važnosti digitalnih kompetencija i onlajn sigurnosti za mlađu decu. **Odštampali smo 10.000 brošura namenjenih roditeljima. Urađen je i Digitalni vodič** koji sadrži ključne pozitivne i konstruktivne poruke o bezbednosti na internetu: <https://digitalni-vodic.ucpd.rs> koji je dostupan i danas.

Posebno za decu smo napravili 4 crtana filma (tri animirana videa namenjena deci uzrasta 7-8 godina i jedan deci uzrasta 4-6 godina) koji su prilagođeni medijima i društvenim mrežama i mogu se koristiti u obukama i u radu sa decom.

© UNICEF/JUN0264630

Ljuljaška iz Nemanjinih snova

Devetogodišnji Nemanja iz Čičevca želeo je da se igra sa svojim starijim bratom na jedinom igralištu u Čičevcu. Želeo je da može da se ljulja i klacka, ali su sprave bile oronule i neprilagođene potrebama deteta sa invaliditetom.

Mogao je da se klacka ili spusti niz tobogan, ali tek uz pomoć mame ili tate, koji su morali da budu kraj njega.

„Ranije, [dok je bio manji] nismo često dolazili u park sa Nemanjom, iz zdravstvenih razloga“, kaže Nemanjina mama Sonja.

Nemanjin tata se seća da je njegov sin još kao beba, mesec i po po rođenju, imao prvu operaciju stopala. Čekaju ga još dve. **„Nemanja se trudi da u svemu prati starijeg brata, najviše voli sa njim da igra fudbal“**, objašnjava otac dvojice dečaka.

Nemanja je nacrtao bezbednu ljuljašku na času likovnog i na likovnim radionicama u kojima je učestvovao sa osnovcima iz Čičevca.

Nastavnici iz škole i zaposleni u čičevačkom Udruženju „Okular“ organizovali su ih, kako bi od dece saznali kako izgleda njihovo „Igralište iz snova“.

Na krilima dečjih ideja, u saradnji sa UNICEF-om, u Čičevcu su krenuli

© UNICEF Srbija/2019/Pančić

u izgradnju inkluzivnog igrališta, u kojem sva deca mogu ravnopravno da koriste sve sprave i uživaju u zajedničkoj igri.

Betonski ravan teren omogućava lako kretanje svima, i u kolicima, u kojima deca mogu da se vrte i na vrtešci. Ispod svake sprave je mekša tartan podloga. Tu su i bezbedne niske klackalice i njihalice sa oprugama. Najzahtevniji deo projekta inkluzivnog igrališta bio je skejt park. Izabrali su i lepo mesto, među drvećem.

U svemu su im pomogli Sportski savez osoba sa invaliditetom i Arhitektonski fakultet iz Beograda.

„Dolazili su studenti Arhitektonskog fakulteta, pa smo zajedno sa decom i roditeljima iznosili ideje kako da napravimo najbolje igralište. Javno smo izložili nekoliko predloga, koje su studenti projektovali uz pomoć profesora. Zajedno smo izabrali projekat za koji smo bili uvereni da najviše odgovara željama dece“, objasnila je Suzana iz Udruženja „Okular“.

Pola godine kasnije, Nemanja je u svojoj ljuljašci iz snova. Dovoljno velikoj da se u njoj ljulja zajedno sa svojim bratom Veljkom. Samostalno se klackao, vrteo na vrtešci. Na pitanje kakvo je novo igralište, sa velikim

osmehom kaže da je – veliko.

Nemanjin brat se prvi put, kaže, u parku igrao na spravi muzičkom instrumentu – metalofonu. Sudeći po osmesima, vrteška je omiljena sprava svih mališana.

„Najzanimljivije su nam bile vrteška i ljuljaška“, kaže dvanaestogodišnji Veljko **„Ovo igralište je najbolje od svih koje sam video.“**

Njihova mama je odahnula: „Mogu samo da sednem i da ga posmatram kako uživa u igri. Može sam, bez moje pomoći da se igra sa bratom, kao i sva druga deca.“

„Igralište mojih snova“ u Čičevcu je, za sada, jedino inkluzivno igralište u Srbiji koje je izgrađeno baš kako su ga deca zamišljala i tako da im omogućava bezbednu igru, dostupnu svakom mališanu. Projekat UNICEF-a, ostvaren je uz finansijsku podršku NCR Fondacije, a u saradnji sa Sportskim savezom osoba sa invaliditetom grada Beograda SSOSIB, opštinom Čičevac i Arhitektonskim fakultetom u Beogradu. Ovo igralište bi trebalo da postane model izgradnje inkluzivnih igrališta u manjim i većim sredinama u Srbiji.

Poslovna zajednica ujedinjena za veće poštovanje dečjih prava

„Jako je važno da se zajedno borimo za bolje uslove za život dece u Srbiji, a najvažnije je shvatimo da to ne treba da radimo sami. Samo zajedničkim snagama možemo da stvorimo okruženje u kome će sva naša deca imati šansu da ostvare svoje potencijale“ rekao je Neven Marinović iz Smart kolektiva, na osnivačkom sastanku Poslovnog saveta UNICEF-a u Srbiji i dodao da se **„značaj ove UNICEF-ove inicijative vidi u tome što uključuje i angažuje poslovni sektor u poštovanju dečjih prava“**.

Poslovni savet UNICEF Srbija osnovan je 12. decembra i on će u saradnji sa poslovnom zajednicom raditi na primeni i većem poštovanju dečjih prava kroz poslovanje. **Naša misija je da zajedno sa uglednim pojedincima i uspešnim poslovnim ljudima podstaknemo širu poslovnu zajednicu na veći angažman u korist dece.**

Kompanija NELT jedna je od članica Poslovnog saveta. Milica Sočanac, koja predstavlja NELT u našem Poslovnom savetu očekuje da će **„Poslovni savet biti dodatna platforma da se za decu uradi još više, da dopremo do još većeg broja mladih ljudi i pomognemo stanju dece i mladih u Srbiji. I ja i kompanija NELT koju predstavljam počastvovani smo pozivom i spremni smo da se uključimo u inicijative koje UNICEF sprovodi,“** rekla je Milica u razgovoru.

© UNICEF Srbija/2019/vaš

Poslovni savet sastoji se od 13 članova koji će aktivno učestvovati u inicijativama UNICEF Srbija i zagovarati poštovanje prava dece u poslovanju kod svojih poslovnih partnera, saradnika i u široj poslovnoj zajednici.

Prema rezultatima iz ankete na U-Report platformi UNICEF-a, 68% dece i mladih smatra da poslovni sektor treba i može da podrži mlade u njihovom budućem razvojnom putu, 75% dece vidi radno mesto kao primarno područje (negativnog) uticaja na prava dece, dok čak 89% njih očekuje veću podršku poslovnog sektora kroz prakse, mentorstva, volontiranje, stipendije i podržavanje društvenih projekata. Ovi rezultati ukazuju da poslovna zajednica može mnogo da doprinese zaštiti i unapređenju dečjih prava i naš Poslovni savet će zajedno sa kompanijama sprovesti upravo ovakve inicijative kojima ćemo permanentno unapređivati položaj dece.

Jedan od članova Poslovnog saveta UNICEF-a u Srbiji, generalni direktor

Generalnog osiguranja, Dragan Filipović je u razgovoru sa ostalim članovima Saveta, rekao da je **„jako srećan, jer tek sada može da da veći doprinos boljitku, budućnosti dece u Srbiji“** i da će se **„lično angažovati u svim inicijativama Poslovnog saveta UNICEF-a“**.

Članovi Poslovnog saveta UNICEF-a u Srbiji su: Vesna Bengin, BioSense Institut; Jelena Bulatović, Srpska asocijacija menadžera; Marko Čadež, Privredna komora Srbije; Robert Čoban, Color Press Group; Jelena Drakulić Petrović, Ringier Axel Spinger; Draginja Đurić, Banca Intesa; Nebojša Đurđević, Inicijativa Digitalna Srbija; Dragan Filipović, Generali osiguranje; Milana Jević Gledović, Delhaize Srbija; Neven Marinović, Smart Kolektiv; Mike Michel, Telenor; Jovana Milutinović, Nordeus i Milica Sočanac, Nelt Grupa.

Direktorka UNICEF Srbija Redina De Dominić zahvalila je svim članovima na spremnosti da se lično uključe u buduće inicijative, rekavši da nam je **„potrebna**

podrška poslovne zajednice kako bismo dodatno unapredili i ubrzali postizanje rezultata za decu. Naše partnerstvo ostvarićemo kroz pokretanje zajedničkih inicijativa, poslovnu praksu, zagovaranje i primenu inovacija kako bismo podržali najosetljivije starosne grupe, od nula do šest godina starosti, kao i adolescente i mlade. Svi članovi Poslovnog saveta su već na prvom sastanku pokazali posvećenost, motivaciju i dali ideje kako odmah da krenemo u zajedničku akciju,“ reči su kojima je direktorka UNICEF Srbija zaključila prvi sastanak Poslovnog saveta UNICEF-a u Srbiji.

Deca predstavljaju 17.3% ukupne populacije u Srbiji, a najugroženija su deca starosne dobi od 0 do 6 godina i od 10 do 18 godina starosti. Smatra se da je čak 7.8% dece u Srbiji siromašno, a da najveći rizik od siromaštva imaju mladi uzrasta od 18 -24 godine starosti (29.1%) kao i mladi do 18 godina starosti, čak 28.8%.

KONTAKTIRAJTE NAS

Dečiji fond Ujedinjenih nacija
Svetozara Markovića 58
11000 Beograd, Srbija

Tel: 011 / 3602 104
Faks: 011 / 3602 111
Email: belgrade@unicef.org
Website: www.unicef.org/serbia